

ordinært til, for at man skal kunne opnaa Aldersrente før den normale Aldersgrænse.

Jeg vil gerne spørge, hvorledes Flertallet har tænkt sig at fortolke Ændringsforslag Nr. 19, hvorefter Kommunalbestyrelserne er berettigede til at forlange, at Personer, der nyder Aldersrente i Henhold til Lov Nr. 348 af 7. August 1922, indgiver ny Begæring om Aldersrente, forinden denne kan tilstaas dem i Henhold til nærværende Lov. Skal dette forstaas saaledes, at saa godt som alle tidligere Aldersrentenydere skal indgive Begæring — dette forekommer mig urimeligt vidtgaaende —, eller skal det forstaas saaledes, at det skal være en Sikkerhedsventil mod særlig urimelige Tilfælde? For saadanne — det kan ikke nægtes — slæber man jo rundt med fra den gamle Lov. Hvis dette sidste er Meningen med Ændringsforslag Nr. 19, indser jeg ikke, hvorfor vi ikke kan stemme for det; men, som sagt, jeg vil gerne udbede mig en Forklaring af, hvorledes det skal forstaas.

Wilmann: I Udvalgsbetænkningen findes under Bilag 2 aftrykt en Skrivelse fra de samvirkende Sogneraadforeninger, hvori det bl. a. hedder: „Paa de samvirkende Sogneraadforeningers Bestyrelsesmøde Lørdag den 2. April d. A. gennemgik Bestyrelsen det af Indenrigsministeriet i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Aldersrente, og Bestyrelsen vedtog at udtale: at de samvirkende Sogneraadforeninger anbefaler Gennemførelsen af det fremsatte Lovforslag i den foreliggende Form, idet man udtaler sin Tilfredshed med det System, hvorpaa Lovforslaget er bygget.“

Mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, udtalte sin Glæde over, at Sogneraadforeningernes Bestyrelse ikke havde faaet sit Ønske opfyldt. Jeg deler helt og holdent denne Glæde, endskønt jeg sidder som Bestyrelsesmedlem der. Naar jeg alligevel kan udtale min Glæde derover, ligger det i, at jeg ikke har haft nogen Lod eller Del i denne Skrivelses Vedtagelse og Afsendelse, idet jeg ikke var til Stede paa det paagældende Møde; havde jeg været til Stede paa Mødet, vilde jeg have fraraadet at sende en saadan Udtalelse til Udvalget. Der forelaa ikke fra Ministeriet eller fra anden Side nogen som helst Anmodning om at faa en Udtalelse fra de samvirkende Sogneraadforeninger, Bestyrelsen er efter eget Initiativ fremkommet med Udtalelsen. Ingen an-

den Kommunalforening, hverken Købstadforeningen eller Foreningen af bymæssigt bebyggede Distrikter i Landkommuner, har fundet Anledning til at udtale sig om Sagen. Jeg er altsaa ganske uenig med den Bestyrelse, jeg er Medlem af, og jeg er fuldstændig enig med min Partifælle i Glæden over, at der ikke er blevet taget Hensyn til Henvendelsen.

Maa jeg dernæst gøre en Henstilling til Udvalget. Hele Udvalget har sluttet sig til at dele Satserne, nogle gældende for Storkøbenhavn, nogle for Købstæderne og de bymæssigt bebyggede Landkommuner og nogle for Landkommunerne. Hensigten hermed er selvfølgelig at stille Aldersrentenyderne, idet Levevilkaarene er forskellige paa de paagældende Steder, nogenlunde ens, enten de bor det ene eller det andet Sted. Da Overgangen f. Eks. mellem København og det øvrige Land imidlertid ikke er, som om der var en Mur, saa at det ene Sted koster saa og saa meget at leve og man det andet Sted plumper langt ned, vil jeg henstille til Udvalget, at det mellem anden og tredje Behandling undersøges, om det ikke for at naa Ensartethed og Retfærdighed var muligt at gøre Overgangen mindre brat.

Man har allerede i Forvejen taget baade Frederiksberg og Gentofte Kommuner med i det, man kalder Storkøbenhavn, og jeg vil henstille, at det tages under Overvejelse — og jeg vil bede den højtærede Minister stille sig velvillig, hvis det skulde vise sig at være rigtigt —, om man ikke ogsaa skulde tage Omegnen med under Storkøbenhavns Satser. Det kunde maaske gøres paa den Maade, at man undersøgte Forholdene i alle de Kommuner, der grænser umiddelbart op til det, man her kalder Storkøbenhavn; hvis det saa viser sig, hvad jeg tror, at Forholdene ikke er meget forskellige i Storkøbenhavn og de omliggende Kommuner, kan man stille et Ændringsforslag om, at disse Omegnskommuner kommer med ind under Satserne for Storkøbenhavn. Hvis Udvalget maatte være villigt til at føje mig i dette Ønske, saaledes at vi kunde naa et Resultat ved tredje Behandling, vilde jeg være det taknemmelig.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen begyndte med at kondolere mig til de Ændringsforslag, jeg havde stillet i Udvalget, og som Flertallet har sluttet sig til. Nu er det mig ganske i Almindelighed fuldkommen ligegyldigt, om det ærede Medlem af For-